



Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.137/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (cím6)

A felperes képviselője:

dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd (Cím4)

Az alperes:

Alperes1 (cím1)

Az alperes képviselője:

dr. Monostory Péter bv. alezredes, kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 9.P.20.170/2024/40. sorszám

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 41. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 176.000 (százhetvenhatezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a felülbírálat alapjául is szolgáló tényállás szerint a felperes 2021. szeptember 3. napjától 2024. október 18. napjáig jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte, 2022. január 10. napján szállították át a Bv.Intézetlőből az alperesi bv. intézetbe, ahol 2022. június 27. napjáig volt elhelyezve.

[2] Az alperes végezte a fogvatartottak szállítását 2022. január 10. napján a 48 személy szállítására alkalmas forgalmi rendszám lú Renault Tornádó típusú fogvatartottakat szállító autóbusszal. A szállítóeszköz – mely már eredetileg is személyszállítási célra került kialakításra és forgalomba helyezésre - rendelkezett érvényes forgalmi engedéllyel és közúti személyszállítási igazolvánnyal. A szállítás során probléma, baleset, sérülés nem történt.

[3] A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága 2022. első félévében rendelkezett olyan előfizetői szerződéssel, amely biztosította a fogvatartottak hozzáférését a bv. intézetekben a fogvatartotti offline jogtárhoz. Az alperesi bv. intézetben is elérhető volt a fogvatartottak részére a jogtár azzal, hogy a jogtár használata érdekében írásbeli kérelmet kellett benyújtani az adott bv. intézet szervezeti egységének vezetőjéhez, és a számítógép használatra a bv. intézet által meghatározott időpontokban és időtartamokban kerülhetett sor. 2022. január 10. és 2022. június 27. között a felperes ilyen írásbeli kérelmet az alperesi bv. intézet szervezeti egységének vezetőjéhez a jogtár használata érdekében nem nyújtott be és panaszt sem tett amiatt, hogy nem biztosították számára a jogtárhoz való hozzáférést.

[4] 2022. első félévében a napi egy óra szabad levegőn tartózkodás lehetőségét az alperesi bv. intézet biztosította a fogvatartottak részére. Az időjárás viszonyosságai elleni védelem érdekében a fogvatartottak részére az évszaknak megfelelő formaruhát, esőkabátot és a tűző nap ellen sapkát biztosítottak.

[5] A felperes a módosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy a fogvatartása alatt az alperes megsértette a felperes emberi méltóságát, embertelen, megalázó bánásmódnak tette ki az által, hogy a bv. intézetek közötti szállítás nem biztonságos járművel és nem biztonságos módon végezte, továbbá azzal, hogy nem biztosított egyirányú internet

hozzáférést a felperesnek a CD jogtárhoz, valamint, hogy a séta körülményei nem voltak megfelelőek, mert a sétaudvaron nem volt esőbeálló, nyáron pedig nem volt árnyék. A felperes továbbá kérte annak bírósági megállapítását, hogy az alperes megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az alperes a felperes szállítása során nem biztonságos szállítójárművet használt. A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére.

[6] A kereset jogalapjaként a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontját, a 2:52. § (1)-(2) bekezdését, a 2:42. § (2) bekezdését, a 2:43. § (1) bekezdés a) pontját, a 6:518. § és 519.§-át, a Ptk. 6:548. §-át, valamint az Alaptörvény III. cikkét jelölte meg. Hivatkozott a Lisszaboni szerződésre, melynek 6. cikke a tagállamokra kötelező erejűvé tette az Európai Unió Alapjogi Chartáját, és hivatkozott a Charta 4. cikkére, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményére, különösen annak 1. és 3. cikkére.

[7] A felperes előadása szerint 2022. január 10. napján az alperesi bv. intézet szállította át a felperest Helységről az alperesi bv. intézetbe az alperes saját gépjárművével, azonban sem a szállítóeszköz, sem a szállítás végrehajtásának módja nem volt biztonságos. Az alperesi bv. intézet járművei, amellyel a fogvatartottakat szállították, eredetileg nem személyszállító járműként kerültek kialakításra, hanem teherautóból utólag alakították át őket, és a személyszállításhoz nem rendelkeztek KPM engedéllyel. Az üléseket kiszedték a járművekből és fa, illetve fém padokkal pótolták azokat, amelyeket a padlóhoz rögzítettek. A padok nem voltak elég szélesek, ezért azokon két felnőtt ember nem fért el egymás mellett. Továbbá a padok ugyan fel voltak szerelve biztonsági övvel, de a biztonsági övet nem lehetett áthúzni átlósan az összebilincselte utasok mellkasa előtt, legfeljebb a csípőjüknél. A szállítóeszköz utasterében nem voltak ablakok és a zárt térben nem volt megfelelő a szellőztetés. A gépjárműben a padozat nem volt biztonságos, mert nem volt csúszásgátlóval felszerelve, csúszós fémfelület volt. A fogvatartottakat kettesével-hármasával összebilincseltek egymással az egész úton és a gépjárművet belülről nem lehetett kinyitni. A szállítójárműveken fakkokat alakítottak ki, amelyekben 4 elítélt foglalt helyet egyszerre, akiknek a keze, lába, feje összeért szállítás közben. Menet közben a mosdót nem lehetett használni, e célból egy „küblit” helyeztek el a busz közepén.

[8] A felperes azt állította, hogy 2022. január 10-én a szállítójárműben egy társával összebilincselve szállították őket. A felperest szükségtelenül három bilincsel a kezén és a lábán kötötték össze, és két ajtó közé zárták a szállítás során. A felperes a szállítás közben közvetlen veszélyben érezte magát, figyelemmel a szűk térre és a nem megfelelő rögzítési rendszerekre. Hidakon, felüljárókon haladtak át, közben a fogvatartottak végtagjait nem szabadították ki, és egy esetleges baleset, vagy tűz esetére menekülő kijáratot nem biztosítottak, így a fogvatartottaknak nem lett volna esélye a túlélésre.

[9] A felperes sérelmezte, hogy az alperesi bv. intézetben nem volt CD jogtár elérhetőség. Az alperes nem biztosította az egyirányú internet hozzáférést, ezzel megfosztotta a felperest a jogai megismerésének és hatékony érvényesítésének a lehetőségétől. A felperes közvetlenül a felügyelőjétől szóban többször próbált hozzáférést kérni a CD jogtárhoz, eredménytelenül. Ezeket a kérelmeit az intézmény nem dokumentálta.

[10] A felperes sérelmezte azt is, hogy a szabad levegőn tartózkodás során, a sétaudvaron nem voltak megfelelőek a körülmények. Amikor csak tehetette, igénybe vette a sétálási lehetőséget, de csak egy kis udvar állt rendelkezésre, ahova sétálási időben valamennyi fogvatartottat kivezényelte az alperes és nem lehetett más elfoglaltságot találni, csak körbe-körbe sétálni egy teljes órán keresztül. Nyáron tűző napsütésben sétáltak 35-40 fok melegben mindenféle védőfelszerelés és védőeszköz nélkül. Eső esetén nem volt beállási lehetőség és az egy óra letelte előtt nem volt lehetőség visszatérni a körletre.

[11] A felperes állította, hogy a zsúfoltság miatt a séta lehetőségét igénybe venni kívánó fogvatartottak számát az alperesi bv. intézetben a séta előtt és után alkalmazott megalázó motozással kívánták csökkenteni. A felügyelet kiválasztott meghatározott számú fogvatartottat biztonsági ellenőrzés céljából és nekik meztelenül kellett végig futniuk a folyósón a felügyelet tagjai előtt, miközben gúnyolták őket.

[12] A felperes indítványozta, hogy a bíróság folytasson le szemlét a bv. intézet udvarán és rendeljen ki igazságügyi gépjármű-közlekedési műszaki szakértőt annak megállapítása érdekében, hogy az alperes szállító járművében biztonságosan végezhető-e személyszállítás a közúti forgalomban.

[13] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset teljes elutasítására irányult, azt mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta. Az alperes többször utalt arra, hogy hiányos a keresetlevél, mert a felperes nem jelölte meg konkrétan azokat az anyagi jogi jogszabályokat, amelyeknek a megsértésére hivatkozik. A felperes nem jelölte meg, hogy az alperes mely konkrét magatartásával a felperes mely személyiségi jogát sértette meg és a sérelem miben áll. A felperesi tényállítások nem felelnek meg a valóságnak és a felperes a bizonyítékokat sem jelölte meg a keresetlevélben. Az alperes az igényelt sérelemdíj összegét is jelentősen eltúlozottnak tartotta.

[14] Az alperes hivatkozott arra, hogy a közúti forgalomban csak olyan járművek vehetnek részt, amelyeknek a műszaki állapota megfelelő, biztonságos közlekedésre alkalmasak, rendelkeznek érvényes műszaki vizsgával és kötelező felelősségbiztosítással. Az alperesi bv. intézet gépjárművei a műszaki és közlekedésrendészeti feltételeknek mindenben megfeleltek. A szállítások során a büntetés-végrehajtási intézet részéről több felügyelő is jelen volt, ők kísérték a fogvatartottakat a szállítótérben és a sofőrfülkében. Szállítás közben kamerán keresztül is ellenőrizték a fogvatartottak állapotát. Baleset esetén a járműből a sérültek mentése ugyanannyi időn belül lehetséges, mint más tömegközlekedési eszköz esetében.

[15] A 2022. január 10. napján történt szállítás során az ülésrend tanúsága szerint a felperes egyedül ült a 8. széken és mellette a 7. széken nem ült senki, tehát a felperes nem volt összebilincselve senkivel. A Helység1ről Helység2ra történő szállítás során nem haladtak át folyókon, hidakon, felüljárókon így a felperes emiatt való féltelme alaptalan volt.

[16] A gépjárműben a szellőztetőrendszer a fülke felső részén fut, ez egy fémrácsos levegőztető, a levegő onnan áramlik, ezért alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy egyáltalán nem volt szellőztetés a gépkocsiban.

[17] Az alperes előadta, hogy 2013-tól kezdődően folyamatosan biztosítja a Complex jogtár hozzáférést a büntetés-végrehajtási intézetben. A jogtár használatához a fogvatartottaknak kérelmi lapot kellett benyújtaniuk és azon kellett igényelniük a jogtár használatát. A fogvatartottak hozzáférhettek a hatályos jogszabályokhoz a könyvtárban, amennyiben pedig a keresett jogszabály nyomtatott formában nem állt rendelkezésre, úgy azt a jogtárból kinyomtatták részükre. Az alperes hivatkozása szerint a felperes az alperesi bv. intézetben történt fogvatartása idején kérelmi lapot nem nyújtott be a jogtár használatához és panaszt sem tett amiatt, hogy nem biztosították számára a jogtárhoz való hozzáférést.

[18] A napi szabadlevegő igénybevételének körülményeivel kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes a IV., V., VI., VII. épületben volt elhelyezve abban az időszakban, amíg az alperesi bv. intézetben tartózkodott. Minden fogvatartott kapott esőkabátot és az évszaknak megfelelő formaruhát, a nap ellen sapkát. A fogvatartottak maguk dönthették el, hogy kívánnak-e élni a szabad levegőn tartózkodás lehetőségével. Ha az időjárás nem volt megfelelő, akkor lehetőségük volt a zárkájukba korábban visszatérni.

[19] A ruházat átvizsgálása szükséges, de erre van külön átvizsgálóhelyiség az alperesi bv. intézetben. Ha valaki körletre megy, akkor vagy szűrőpróbaszerűen, vagy mindenkit csoportosan átvizsgálnak tiltott tárgyakat keresve. A tiltott tárgyak nem csak fém eszközöket jelentenek, hanem akár vegyi anyagokat, gyógyszereket, kábítószereseket is. A motozás az átvizsgáló helyiségben történik, ahol négy fülke van, amik függönnyel el vannak egymástól választva, tehát a fogvatartottak nem láthatják egymást, de előlről nyitottak a fülkék, hogy a felügyelet tagjai figyelemmel tudják kísérni az elítélteket, nehogy lenyelje a kérdéses anyagot az adott elítélt.

[20] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 110.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a 132.000 forint illeték a felperes személyes költségmentessége folytán a Magyar Állam terhén marad, a pártfogó ügyvédi díj viselésére pedig a felperes köteles.

[21] A bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján a perben nem vitatott tényként fogadta el, hogy a felperes mikortól meddig töltötte a szabadságvesztés büntetését az alperesi bv. intézetben, hogy 2022. január 10. napján a Bv.Intézetlből szállították át az alperesi bv. intézetbe az alperes üzemeltetésében álló forgalmi rendszám 1ú Renault Tornádó típusú nagy befogadóképességű fogvatartott szállító autóbusszal, mely felső rácsos szellőztetéssel és felszerelt két pontos biztonsági övekkel rendelkezett. A felperes az alperesi bv. intézetben tartózkodása idején nem nyújtott be írásbeli kérelmet a bv. intézet szervezeti egységének vezetőjéhez a jogtárhoz való hozzáférés érdekében és panasszal sem élt amiatt, hogy az alperesi bv. intézetben nem biztosították számára a jogtárhoz való hozzáférést.

[22] Megállapította az elsőfokú bíróság – figyelemmel a Pp. 265. § (1) bekezdésére -, hogy a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes jogellenesen járt el, amikor 2022. január 10. napján nem megfelelő, nem biztonságos szállítójárművel és nem biztonságos módon szállította a felperest, amikor a felperes számára nem biztosította a jogtárhoz való hozzáférés lehetőségét, illetve amikor a sétálóudvaron nem

biztosított megfelelő körülményeket és hogy ezen alperesi magatartások a felperes személyiségi jogát sértették, ezért a felperes polgári jogi védelemre szorul a személyiségi jogainak megsértése miatt.

[23] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperes hivatkozásával, miszerint a felperes túlságosan általános tényállításokat tett a keresetlevélben, amelyből nem állapítható meg egyértelműen, hogy az alperes mely konkrét jogellenes magatartása a felperesnek mely konkrét személyiségi jogát és mennyiben sértette meg. A felperes nem jelölt meg egyetlen olyan konkrét anyagi jogszabályt sem, ami az állításainak jogalapját alátámasztaná.

[24] A perben a felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a 2022. január 10-i szállítás nem megfelelő, nem biztonságos szállítójárművel és nem biztonságos módon történt, hogy az alperesi bv. intézet nem biztosította a jogtárhoz való hozzáférést, illetve, hogy a sétaudvaron nem voltak megfelelőek a körülmények.

[25] Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy a személyiség jogi per annak eldöntésére szolgál, hogy valamely alperesi magatartás miatt valóban sérült-e a felperes keresetben megjelölt személyiségi joga, azaz a felperes szorul-e polgári jogi védelemre a személyiségi jogainak megsértése miatt. Valamely, a felperes által állított jogsértés esetén - a kirívó, ebből adódóan a Pp. 266. §-ának (2) bekezdése alapján köztudomásúnak tekintett tényeket ide nem értve - ezért nem mellőzhető annak vizsgálata, hogy az adott jogsértés ténylegesen együtt járt-e az ahhoz kapcsolódóan hivatkozott személyiségi jog sérelmével. Így a perbeli hivatkozásokra vonatkozóan például a szállítás nem biztonságos körülményei milyen hatást gyakoroltak a felperesre, a jogtárhoz való hozzáférés megtagadása milyen jogérvényesítési lehetőségtől fosztotta meg a felperest és emiatt milyen hátrányt szenvedett el, a szabad levegőn tartózkodás körülményei milyen hatást gyakoroltak a felperesre.

[26] A bizonyítás eredményeként megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a szállítójármű, amivel az alperesi bv. intézetbe szállították, eredetileg teherautó volt, amit átalakítottak személyszállító járművé, de a személyszállításhoz nem rendelkezett KPM engedéllyel. A bíróság megkeresése nyomán a egyéb érdekelte megküldte a forgalmi rendszám 1ú Renault Tornádó típusú nagy befogadóképességű fogvatartott szállító szolgálati jármű forgalmi engedélyét, a perbeli időpontban érvényes közúti személyszállítási igazolványát, és közölte, hogy a gépjármű eredetileg is személyszállítási célra lett kialakítva és forgalomba helyezve 2014. évben. A Nemzeti Közlekedési Hatóság Közúti Gépjármű-közlekedési Hivatal a 2014. április 16. napján kelt határozatával engedélyezte a jármű összeépítését és forgalomba helyezését speciális célú, fogvatartottakat szállító autóbushoz.

[27] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes iratellenesen hivatkozott arra, miszerint 2022. január 10-én a szállítójárműben egy társával összebilincselve szállították, mivel az alperes által csatolt ülésrend tanúsága szerint a felperes a 8. számú ülésen ült és mellette nem utazott senki.

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletben kifejtett megítélése szerint a felperesnek egy esetleges baleset bekövetkezésétől való alaptalan félelme nem szolgálhat alapul a személyiségi jogsértés bírósági megállapításához és a sérelemdíj iránti igény

érvényesítéséhez. A felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy a szállítás során sérülést nem szenvedett, pusztán veszélyben érezte a biztonságát, ami a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítására nem vezethet. A Ptk. 2:43. § a) pontjában nevesített személyiségi jog megsértését olyan jogellenes magatartások alapozzák meg, amelyek az ember testi vagy lelki egészségét sértik. A jogsértés megállapításához tehát az egészségi állapot sérelme szükséges, azonban ilyen sérelmet a felperes nem állított és nem is bizonyított.

[29] A felperes szintén csak állította, de semmivel nem bizonyította, hogy az alperesi bv. intézet nem biztosította számára a CD jogtárhoz való hozzáférés lehetőségét. Az kétségtelenül megállapítható, hogy a kérdéses időszakban a bv. intézet rendelkezett olyan megfelelő előfizetéssel, ami biztosította a fogvatartottak számára az offline jogtárhoz való hozzáférést. A jogtár használatához azonban a fogvatartottnak írásbeli kérelmet kellett benyújtaniuk a bv. intézet szervezeti egységének vezetőjéhez, de a felperes kérelmi lapot nem nyújtott be, állítása szerint csak szóban jelezte a nevelője felé, hogy szeretné használni a jogtárt, mely felperesi állítás azonban szintén nem nyert bizonyítást. A felperes nem élt a panasz lehetőségével a sérelmei orvoslása érdekében.

[30] A perbeli esetben a fogvatartott által esetleg előterjesztett panasz alkalmas lett volna arra, hogy a felperes a fogvatartotti offline jogtárhoz hozzáférhessen, de a felperes – általa is elismerten - az alperesi bv. intézetben ezzel kapcsolatban panaszt nem terjesztett elő, így a Ptk. 6:548 § (1) bekezdése szerinti, a kártérítési felelősség megállapításához szükséges anyagi jogi feltétel nem teljesült.

[31] A felperes szintén csak állította, de semmivel nem bizonyította, hogy az alperesi bv. intézetben megalázó motozást hajtottak végre rajta.

[32] A felperes a sétaudvarral kapcsolatos kifogásai körében szintén nem jelölte meg, hogy az alperes mely jogszabályi rendelkezést sértette meg és hogy a felperes sérelme miben áll. A Bv. tv. 122. § e) pont ea) alpontja az alperes számára kizárólag a napi egy óra szabad levegőn tartózkodás lehetőségének biztosítását írja elő. Ennek igénybevétele a fogvatartott saját döntésén múlik. E jogot az alperes a felperes számára nem vitatottan biztosította. A felperes emberi méltóságának sérelmét nem alapozza meg, hogy ott esőbeálló, vagy árnyékoló nem található, különös tekintettel arra, hogy a sétaudvar eső elleni beállóval, vagy árnyékolóval történő ellátására vagy egyéb fizikai jellemzőire jogszabály kifejezett rendelkezést nem ír elő.

[33] Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a személyiségi jogsértést abban az esetben lehetett volna megállapítani, ha az alperes közhatalom gyakorlása során tanúsított magatartása sértette volna a felperes emberi méltóságát, vagy annak körébe vonható valamely személyiségi jogát, de ilyen konkrét személyiségi jogsértésre a felperes nem hivatkozott és azt nem is bizonyította. A fentiek alapján, személyiségi jogsértés hiányában az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta és elutasította.

[34] Kifejtette végül az elsőfokú bíróság, hogy mint szükségtelent mellőzte a sétaudvaron a helyszíni szemle megtartására és az igazságügyi gépjármű-közlekedési műszaki szakértő kirendelésére vonatkozó felperesi indítvány teljesítését. A bíróság e körben arra utal,

hogy a konkrét anyagi jogi jogszabálysértés megjelölésének hiányában és a felperes által elszenvedett személyiségi jogsértés mibenlétének kifejtése hiányában a helyszíni szemle megtartásától és a szállítójármű szakértői vizsgálatától sem várható olyan eredmény, amely a keresetnek helyt adó döntés meghozatalára vezethetett volna.

[35] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes fellebbezést jelentett be, melyben annak megváltoztatását és a pontosított kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát kérte.

[36] Nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy ne tett volna eleget bizonyítási kötelezettségének. A felperes a tárgyaláson megjelent, nyilatkozatot tett, azonban annak a bíróság nem tulajdonított megfelelő jelentőséget. Felperes kijelentéseit és állításait az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, azokat az ítélet meghozatala során teljesen figyelmen kívül hagyta. Álláspontja szerint a felperes a bizonyítási teher körébe tartozó tényeket bizonyítani tudta. A felperes eleget tett azon kötelezettségének, hogy bizonyítsa, az alperes jogellenesen járt el, jogsértő magatartást tanúsított, mellyel megsértette a felperes személyiségi jogait. Az alperesi magatartás továbbá olyan hátrányt okozott a felperesnek, mely sérelemdíj megállapítására adhat alapot. Az alperes megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez való jogát, valamint emberi méltósághoz való jogát, ekként felperes sérelemdíjra jogosult.

[37] Az alperes a fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult és kérte a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását.

[38] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, a felperes személyes meghallgatása alapján helyes következtetést vont le, a bizonyítékokat helyesen értékelte, mely alapján megalapozott döntést hozott. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes tényállításait bizonyítékokkal nem támasztotta alá.

[39] Nem nyert bizonyítást, hogy a felperes a szállítása során életveszélyben volt, mivel a szállítójármű érvényes okmányokkal rendelkezett. Azt sem bizonyította a felperes, hogy az alperes ne biztosította volna számára a CD jogtárhoz való hozzáférést. Megalapozott az elsőfokú döntés a sétaudvarral kapcsolatos kérelme vonatkozásában is.

[40] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[41] Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, és a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg. A döntésével és indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[42] Az elsőfokú bíróság az ítélet [25] bekezdésében utalt rá, hogy mely körben terhelte a felperest bizonyítási kötelezettség. A felek által indítványozott és az elsőfokú bíróság által indokoltnak minősített bizonyítás lefolytatásával beszerzett peradatokat a Pp.

279. § (1) bekezdésének megfelelően, a maguk összességében, okszerűen, helyesen értékelve állapította meg, hogy a felperes a kereseti tényelőadását, a kereseti kérelmének alapjául szolgáló jogellenes magatartások megvalósulását bizonyítani nem tudta.

[43] Helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság a felperes keresetében előadottakkal összefüggésben az alperes nyilvántartásainak adatait, a beszerzett és így a peranyag részévé tett dokumentumokat, valamint a felek nyilatkozatait. A peres iratok részét képezik és ezáltal az érdemi döntés alapjául szolgáltak az alperes szállító járművének teljes dokumentációja, a fogvatartottak rendelkezésére álló jogtár okiratai mellett a felek személyes és írásbeli nyilatkozatai. Az eljárás során a felperes nem szolgáltatott egyetlen olyan bizonyítékot sem, mely az így rendelkezésre álló nyilatkozatokkal, okiratokkal, nyilvántartásokkal szemben az általa állított személyiségi jogsértések alapjául szolgáló jogszabálysértés megállapítását megalapozná.

[44] Alaptalanul állította a felperes, hogy a per során tett nyilatkozatait az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. Ezzel szemben az egész bizonyítási eljárás a felperes tényállítására épült, azonban a felperes – az elsőfokú bíróság helytálló megállapításával egyezően – nem tudta bizonyítani, hogy az alperes bármely – életet, testi épséget avagy emberi méltóságot sértő – személyiségi jogsértést elkövetett volna az irányában.

[45] Mindezek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy az alperes megsértette volna a felperes testi épséghez, egészséghez avagy emberi méltósághoz való jogát bármely, a tényállásban említett szabályozással, mulasztással. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a perbeli tényállással összefüggésben, sem a szállításával, sem a sétaudvarok felszereltségével, a levegőn tartózkodás eljárásrendjével, avagy a CD jogtár elérhetőségével összefüggésben panaszt nem terjesztett elő. A felperes nem tudott megjelölni mindezekkel összefüggésben olyan jogszabályi rendelkezéseket sem, melyeket az alperes a fogvatartás során megsértett volna.

[46] A fogvatartás minden részletre kiterjedő szabályrendszerét jogszabályok határozzák meg, melyek egyik célja éppen az, hogy a szabadságvesztés büntetés letöltése a fogvatartottak alapvető jogainak tiszteletben tartása mellett történjen. Az alperes a felperes fogvatartása kapcsán is ezen jogszabályi rendelkezések mentén járt el, a felperes pedig nem tudott olyan bizonyítékot előterjeszteni, mely a jogszabályi előírások megsértését igazolná. Erre figyelemmel a személyiségi jogsértés megállapítását nem alapozhatja meg a felperes általános jellegű hivatkozása.

[47] A felperes fellebbezésében sem hivatkozott olyan tényre vagy körülményre, mely a megalapozott elsőfokú döntés megváltoztatását eredményezhetné.

[48] A rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelte tehát az elsőfokú bíróság, ez alapján helytálló az a következtetése, hogy a testi épséghez, egészséghez, illetve az emberi méltósághoz való jog megsértésének ténybeli alapjául megjelölt magatartások nem nyertek bizonyítást. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával döntött tehát az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elutasításáról.

[49] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla – tárgyaláson kívül eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[50] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségeket. Mivel a jelen másodfokú eljárás a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2025. február 9-i hatálybalépését követően indult, ezért a másodfokú ügyvédi munkadíj meghatározására ezen rendelet rendelkezései az irányadóak. Mindezek alapján az ítéltábla a pertárgyérték alapulvételével, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és a 3. § a) pontja alapján, 80.000 forintban határozta meg az alperes jogtanácsosi munkadíját és kötelezte a pervesztes felperest annak megfizetésére.

[51] A feljegyzett fellebbezési illeték a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad. [Pp. 102. § (6) bekezdés]

[52] Az ítéltábla a Pp. 101. § (3) bekezdésére figyelemmel, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

Győr, 2025. szeptember 30.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke / előadó bíró

bíró

bíró